

Vaajan valppaat ry	Matkaraportti Weitwinkel-leiristä
Alisa Taskinen	25.7.-4.8.2013, Immenhausen, Saksa
Haapa-Heikintie 50	BDP Jamboree: Weitwinkel
40800 Vaajakoski	18.10.2013

Vuosi sitten alkoi valmistautuminen uuteen partiokokemukseen, kun saimme Järvi-Suomen partiolaisten Suunta 12-leirillä kutsun Weitwinkel-jamboreelle Saksan Immenhauseniin. Leirille lähtö varmistui vasta syksyn 2012 lopulla ja sen jälkeen alkoi varainkeruurumba. Pidimme muun muassa myyjäisiä, siivosimme Partiokolkan, jaoimme ilmapalloja ja myimme karkkeja ja keksejä. Saimme myös avustuksia.

Keskiviikkona 24.7. lähtöaamu viimein koitti. Unisina nousimme Vaajakosken kirkolta bussiin ja ajomatka kohti Helsinkiä saattoi alkaa. Helsinki-Vantaan lentokentältä lensimme ensin Berliiniin ja sieltä jatkolenolla Stuttgartiin. Stuttgartista jatkoimme matkaa jälleen bussilla ja nousimme Calvin keskustasta mutkaista tietä ylös vuorelle, jossa BdP Stamm Sternfahrer- lippukunnan partikolo sijaitsi. Siellä isäntälippukuntamme tarjoi meille paikallisia perunaherkkuja nakkien kera. Nukkumaan pääsimme kolon vieressä sijainneen kirkon lattialle.

Matka kohti leiripaikkaa jatkui heti torstaiaamuna, kun pääsimme matkustamaan junalla. Junamatka Calwista Immenhauseniin kesti yli seitsemän tuntia sisältäen neljä vaihtoa. Immenhausenin juna-asemalta oli vielä taivallettava parisento kilometriä leiripaikalle, jotka kylläkin tuntuivat ikuisuudelta. Perillä ympärillemme saapui heti kakkakärpäspilvi, joka ärsytti jo valmiiksi nuutuneita suomalaisia. Kärpäset olivat inhottava vitsaus leirillä, joka sijaitsi pellolla. Olo helpottui hieman, kun tajusimme, että vihdoin matkustaminen oli ohi ja pääsisimme nauttimaan leiristä! Saapuessamme leirille, siellä täällä näkyi jo paljon mustia telttoja. Pian ryhdyimme pystyttämään myös omia nukkumateltojamme, mutta saksalaiset luottivat kovasti omiin taitoihinsa, eikä suomalaisia huolitettu auttamaan. Onneksi teltat saatiin kuitenkin pystyyn.

Leiripäivät kulkivat melko samalla kaavalla: Aamulla aloitettiin Morgenrundella eli aamuringillä, jonka jälkeen söimme aamupalaa. Aamupala oli usein leipää ja hilloa tai muroja. Workshopit alkoivat heti aamupalan jälkeen. Niissä oli ohjelmassa esimerkiksi oluen panemista, askartelua, hierontaa, rakentelua, leipomista, waterslidea sekä minigolfia. ”Vanhempien” eli yli 16-vuotiaiden ei olisi tarvinnut osallistua workshoppeihin, mutta suomalaiset olivat kaikki aktiivisina mukana. Workshopit olivat alaleirin järjestämiä. Me kuuluimme alaleiriin nimeltä Rock ’n’ Troll, jossa jakauduimme vielä pienempiin yksiköihin. Meidän yksikkömme oli nimeltään Sumpftrolle. Iltaisin tapahtui myös monenlaista: avajaiset, kansainvälinen ilta, kansainvälinen lauluilta, alaleirien ohjelmaa ja massiiviset päättäjaiset. Kansainvälisessä illassa jokaisella maalla oli oma esitys

(suomalaisilla ote Kalevalasta) ja infopiste omasta maasta, jossa myös leikitettiin kaikkia, jotka halusivat leikkimään.

Leirillä toimi myös mainioita leirikahviloita aina yömyöhään asti, tosin vain yli 16-vuotiaat saivat olla niissä 11 jälkeen illalla. Kahviloista saattoi ostaa mm. kalasämpylöitä (nam), pitsaa (nam) ja lettuja (nam). Ruoat kahviloissa olivat erittäin halpoja ja hinnat leirikioskissa myös erittäin kohtuullisia. Halvat hinnat miellyttivät suomalaisia kovasti. Kahviloissa meno oli öisin kova ja niissä tarjoihtiin myös alkoholijuomia. Suomalaisia periaatteita kunnioittaen sovimme, ettemme niihin koskeneet. Sääntö toimi keskuudessamme hyvin!

Saksassa kohtasimme myös haikin. Se oli erilainen kuin Suomessa: Ei rasteja tai tiukkaa reittiä. Tärkeintä oli poistua leiristä ja vaeltaa johonkin suuntaan. Jokainen vartio sai itse suunnitella oman haikkinsa. Yöpyminen tapahtui ilman telttoja esim. yleisissä katoksissa tai puun alla. Osa suomalaisista pääsi uimaan omalla haikillaan. Leirillä olisi ollut myös mahdollista osallistua melonta- tai pyöräilyhaikille. Kaikki suomalaiset osallistuivat kuitenkin kävelyhaikille. Yhtenä päivänä pääsimme leirin lähelle Kasseliin käymään. Kassel oli viihtyisä ja shoppailurikas kaupunki, jonne varsinkin tytöt saivat aivan liian vähän aikaa. Samana päivänä pääsimme myös maauimalaan vilvoittelemaan.

Loppupäivät leirillä kuluivat kuin siivillä. Jäähyväiset koittivat aivan liian pian ja lentomatka kotiin oli taas edessä. Leiristä jäi huikeat ja haikeat muistot sekä uusia eväitä partiointiin Suomeen ja ulkomaille. Kaikki olemme yhtä mieltä siitä, että tämä ei tosiaan ollut viimeinen kansainvälinen matkamme!

Kirjottaneet: Aleksina Rinne, Kaisa Anttila ja Olga Kaartinen

Kuvat:

<http://www.flickr.com/photos/pfadfinden/9411743668/>

https://fbcdn-sphotos-d-a.akamaihd.net/hphotos-ak-ash3/p480x480/547366_606424196056337_1258641720_n.jpg

tässä olevan kuvan on ottanut Olga Kaartinen

Ennen matkaa teimme ilmoituksen osallistujista SP:n toimistoon. Kaikki keväällä ilmoittautuneet pääsivät mukaan, eli matkalla oli mukana 15 samoajaa, yksi vaeltaja ja yksi aikuinen. Vaajan valppaat lippukunnasta oli matkalaisia 16 ja Tikkakosken partiolaisista yksi samoaja.

Weitwinkel-leirin ohjelma ja pikkutapahtumia

Matkan ohjelman saneli ystävyyslippukunnan aikataulut ja Weitwinkel-leirin ohjelma. Calvin koululaisten kesäloma alkoi 24.7, samana päivänä kuin saavuimme Calwiin ja ystävämme eivät voineet ottaa meitä vastaan ennen kuin vasta leiriä edeltävänä päivänä. Leirin ensimmäiset päivät, melkein vielä viimeinenkin päivä, rakennettiin leiriä kuntoon. Perjantaina 26.7 oli avajaisseremoniat, lauantai 27.7 valmistauduttiin kansainväliseen iltaan. Se menikin aivan mahtavasti, Väinömöinen taisteli Pohjan akkaa vastaan koko leirin nähden ja noin 3500 partiolaista hurrasi näytökselle. Suomen esittelyteltalla leikittiin, laulettiin ja kävipä siellä vieraana itse joulupukki, joka antoi pieniä paketteja (pandan suomikonvehteja) kilteille partiolaisille. Sunnuntaina lähdimme vuorokauden mittaiselle haikille, eväänä leivät repussa ja kaikki kamat muutenkin mukana. Samaa voisi kokeilla Suomessakin kesäaikaan!

Leirin normaaliin päiväohjelmaan päästiin vasta tiistaina, tavallisesti herätys oli klo 8.00, yhteinen aamupala 8.30, alaleirien ohjelmaa 9.30-12.00 ja lounaan jälkeen 14.00-16.00. Koko leirin yhteistä ohjelmaa oli joka päivä klo 16.00-18.00 ja illallisen aika klo 18.00-20.00. Sen jälkeen oli jälleen ohjelmaa joko alaleirin tai savun kanssa tai muuta yhdessäoloa leiriläisten kanssa laulaen kitaroiden säestyksellä.

Perjantaina 2.8. kolmen hengen vartiomme osallistui maailman pelastamiseen, Kansainvälinen nuorten energiakokoontuminen oli silloin koko päivän ja osallistujat ratkoivat energian ja maailman resurssien ongelmia ja koostivat niistä yhteisen lausunnon – lisäksi saivat vielä sekä diplomit että uusia kansainvälisiä ystäviä. Kaikki muut Valppaat olivat tutustumassa Kasselin kaupunkiin ja saksalaiseen tunnelmaan.

Kaksi jäsentä ryhmästämme pääsi tutustumaan myös saksalaiseen terveydenhoitoon. Puukko osui samoajan sormeen niin syväälle, että hänet vietiin ambulanssilla Kasseliin sairaalaan. Aikuinen ohjaaja lähti mukaan ja illalla samoaja sai tikit haavaan. Kumpikin Valpas jäi sairaalaan tarkkailuun yön yli ja pääsivät hienosta hoidosta takaisin leiriin puolen päivän maissa takaisin. Onneksi Kelasta

hankittu **kansainvälinen sairasvakuutuskortti** korvasi sekä ambulanssin että sairaalahoidon leikkaussalikäyntiä myöten!

Kansainvälisen matkamme kustannukset olit 537€ hengeltä, joka jälkikäteen ajatellen tuntuu tosi pieneltä summalta kokemuksen arvoon nähden. Saksalaisen partioleirin osallistumismaksu 135€ oli yllättävän vähän, joten suurin osa kuluista olikin matkustuskustannuksia.

Kuvia, Timo Taskisen (timottaskinen@gmail.com) kamerasta Weitwinkel-leiriltä, 1) lounaan odottelua Vaajan valppaiden ja Calvin partiolaisten yhteisteltassa,

2) Haikkimajoitus suuren pyökin suojassa

Yhteiskuvassa Vaajan valppaat ja Calvin partiolaiset

